

3.6

RELLEUS GENERACIONALS: QUI SUBSTITUIRÀ ALS NOUINGUTS?

MONTSERRAT MERCADÉ

Geògraf

Membre de la Junta de la Societat Catalana d'Ordenació del Territori fins el juliol de 2016

De totes les comunicacions i de l'exposició de la Neus Monllor, "La nova pagesia: models agraris vinculats al territori", queda molt clar que ja es van produint relleus generacionals, que hi ha nous projectes, tant dels que provenen de la família tradicional com dels nouvinguts al món agrari.

No obstant això, i tenint en compte casos de persones nouvingudes properes a l'època dels neorurals, es troben ara mateix amb el mateix problema: qui els substituirà? Són projectes que han funcionat i han estat interessants, alguns han derivat en cursos formatius, intercanvis amb Alemanya, entre altres. Amb tot, ara no queda garantit que aquesta activitat que ha funcionat pugui continuar quan els gestors actuals es retirin.

Així doncs, la pregunta que em plantejo és molt senzilla (i en realitat em preocupa i inquieta molt), malgrat que la intervenció de Francesc Reguant indica un camí, uns nous plantejaments vers el món rural: qui substituirà els nouvinguts? Realment no sé si encara ho tenim ben resolt.

Un dels assistents va fer unes aportacions interessants i va qüestionar la necessitat de preocupar-nos ara pel mitjà termini quan encara hem de resoldre el curt.

Entre les aportacions voldria destacar la interessant reflexió que es va fer a l'entorn de la dificultat dels joves no fills de pagesos d'accedir a la terra. Es va posar de manifest la necessitat d'un banc de terres, que no se sap encara quan existirà, però que és bàsic perquè actualment el gran problema dels joves nouvinguts és poder aconseguir terra per cultivar; es va indicar que hi ha propietaris que no volen arrendar les seves terres a joves vinguts de ciutat, ja que dubten de la seva capacitat per a l'activitat agrària.

Es destaca també la necessitat de preocupar-nos de com s'incorpora la gent, de fer el seguiment dels qui s'han anat incorporant, de veure com se'ls ajuda; es proposa cercar mecanismes de suport de l'administració que els avalin igual que s'ha fet en temes urbans.

I és en aquest sentit que es considera que és molt important treballar amb els nous pagesos, tot destacant positivament l'optimisme que aporten i no preocupar-nos tant del que pot succeir en els propers quinze o vint anys, ja que hi podem perdre energies i recursos per afrontar la problemàtica actual.

Estic totalment d'acord en el fet que els problemes immediats i que ara mateix són molt importants han de ser els primers en l'agenda. No obstant això, discrepo en el fet que no ens hem d'amoïnar pel que pot succeir d'aquí uns quants anys.

Si una cosa s'ha demostrat, i molt tradicionalment en aquest país, en tots els camps i el món agrari l'ha patit molt especialment, és que pensar en el que és immediat i oblidar-nos del futur perquè aquest ja arribarà i ja veurem el que fem ha conduït molt sovint a noves situacions de crisi i d'instabilitat.

No es diu que no ens preocupem del que passa actualment perquè és possible que en intentar enfocar-ho i resoldre-ho es puguin establir les bases del que passarà.

Quan veiem l'evolució que hi ha hagut en el món rural, que pateix fins i tot en determinades zones una pressió brutal del món urbà i no necessàriament només per l'ocupació del territori sinó també per actituds urbanes, em sembla essencial que siguem capaços de pensar en els dos terminis, perquè solucionar només el que és immediat pot acabar sent un pegot i no una solució.

Per tant, em sembla que sí que és important que, sense perdre de vista el que passa ara, pensem que aquesta acció que fem o farem o pensem que podem fer repercuteixi positivament en aquest futur perquè l'actitud de "qui dia passa any empeny" no serveix. Hauríem de tenir una visió més àmplia.